



Temps (no) era temps...

La història. En una ciutat petita de Bèlgica, avui. Cyril, nen de 12 anys, s'escapa de l'orfenat per trobar el pare que viu a la mateixa ciutat, de passada vol recuperar la seva bici, topa amb Samantha, perruquera de bon cor que l'acull a casa seva quan el pare el rebutja, però les coses es torcen quan coneix Wes, un pinta del barri.

La pel·lícula. El germans belgues Jean-Pierre i Luc Dardenne (Liège, 1951 i 1954, respectivament) es converteixen, per una estona, en la versió moderna dels germans Grimm. Perquè *El niño de la bicicleta* és un inefable conte sobre la obsessiva recerca del pare absent i de la infantesa perduda. I la bicicleta del títol, el símbol que materialitza allò que el nen considera irrenunciable per tirar endavant. Per tant, al llarg de la pel·lícula, la bici se-

rà l'objecte màgic, de desig d'altres nens, i el desencadenant de l'acció. Els germans Dardenne segueixen, fil per randa, alguns dels punts recurrents que Vladimir Propp establí a la *Morfologia del conte*. Així, al gust minimalista d'una posada en escena d'enganyós realisme 'comme il faut', la perruquera Samantha és una fada amb telèfon mòbil que, en l'escena final, substituirà la famosa vareta màgica. Per no faltar-hi res, l'antagonista pervers té ara el perfil d'un delinqüent juvenil... *El niño de la bicicleta* no

té cap problema, ni el més mínim complex atàvic, oferint un relat moral sense que soni, ni poc ni molt, a sermó benintencionat. Filant prim quant a no excitar els lacrimalis, el conte conté el conjunt d'al·licients bàsics per a sorprendre la bona fe dels cinèfils (i en menor mesura, de les cinèfiles) que igual volen trobar un drama social allí on només hi ha una neta, polida, discutible, jovial, lluminosa translació de *Pulgarcito*, el Polzet catalanet. Mentrestant, els Darden-

El niño de la bicicleta

Directors: Jean-Pierre i Luc Dardenne. Intèrprets: Thomas Doret, Cécile de France, Jérémie Renier. Bèlgica-França-Itàlia, 2011. 87'. Funatic Lleida

ne parlen del poder balsàmic de la compassió.

Un sentiment actiu, que es té, o no. I sobren explicacions psicologistes. 'Chapeau' per a Cécile de France, marassa que qualsevol fill voldria...

La imatge. Cyril i Samantha be renant sota una alzina.

La frase. "O ell o jo", etziba el sapastre xicot de la Samantha. Algú té dret al xantatge emocional?

La recomanació. Amants d'un cinema d'avui, aquí i ara, tot i que sembli de fa cent anys.